

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Προτάσεων ὡς σημαίαν τὴν ἀντιπατερικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ Συγκρητισμοῦ

Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον «οἰκουμενιστικώτερη τοῦ οἰκουμενιστικοῦ Φαναρίου»

Η ΑΘΗΝΑ ἤδη προπορεύεται στὶς οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες καὶ τὸ Φανάρι ἀκολουθεῖ.

Δυστυχῶς, ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δηλώνει, ὅτι ἀποδέχεται τὴν *Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920* καὶ εἶναι γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν αἰρετικῶν προϋποθέσεων αὐτῆς.

Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι ἡ *Ἐγκύκλιος τοῦ 1920*

- ἀποτελεῖ τὸ κείμενο-βάσι τῆς αἵρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*.
- θεμελιώνεται στὴν ἀντορθόδοξη *Βαπτισματικὴ Θεολογία*.
- προτείνει τὸν ἀντι-εκκλησιαστικὸν *Δογματικὸν Συγκρητισμὸν*.
- διακηρύσσει τὴν ἀντιπατερικὴν θεολογίαν τῆς *Κοινῆς Διακονίας*.
- προετοιμάζει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ *Π. Σ. Ε. (Κοινωνία Ἐκκλησιῶν)*.
- προβλέπει τὴν *Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν*, ἡ ὁποία ἐφαρμόσθηκε τὸ

1924 καὶ διήρσε ἐορτολογικὰ τοὺς Ὁρθόδοξους.

Τοιοτοτρόπως, ὁ κ. Χριστόδουλος ταυτίζει τὸ ὄραμά του μὲ τὸ ὄραμα τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος τὸ 1995, στὴν Γενεύη, διεκήρυξε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι πρέπει τὰ Μέλη τοῦ *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*

νὰ «ὄραματισθοῦν ἐν Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐπιτρέπον τὴν ἀγαστήν συνεργασίαν ὅλων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς τὸν ἠθικόν, κοινωνικόν, ἱεραποστολικόν καὶ διακονικόν τομέα, ἀνεξαρτήτως τῶν βασικῶν θεολογικῶν αὐτῶν διαφορῶν, ὡς τοῦτο ὑπεγράμμιζε πρὸ ἐβδομηκονταπενταετίας ἤδη ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1920».

♦ Μία σειρά σχετικῶν κειμένων θὰ καταδείξη τὴν ὀδυνηρὰ πρᾶγματι αὐτὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς *Καινοτομίας* κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

Ἡ Μεγάλη Δολιοφθορά*

Ἡ Ἑλλαδικὴ Ὁρθοδοξία
θῦμα τῶν οἰκουμενιστικῶν ἀνοιγμάτων
τοῦ κ. Χριστοδούλου

κ. Ἰωάννου Κορναράκη,
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ, κ. Χριστόδουλος, μὲ τὴν συνεχῆ καὶ πολὺπλευρῆ *οἰκουμενιστικὴ του δραστηριότητα*, δείχνει νὰ ἔχει ξεχασμένη στὴν **ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία** του τὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ὁποίας εἶναι Ἐπίσκοπος καὶ μάλιστα Ἀρχιεπίσκοπος!

Λεκτικῶς βέβαια δὲν παύει νὰ χρησιμοποιεῖ, στὶς *οἰκουμενιστικὲς του θέσεις καὶ ἀναφορές*, τοὺς ὄρους **Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία** καὶ **Ὁρθόδοξη Παράδοση**, ἀλλὰ μόνο στὶς περιπτώσεις ποὺ εἶναι ἀνάγκη οἱ ὄροι αὐτοὶ νὰ λειτουργήσουν ὡς ἐγγύηση δῆθεν τῆς Ὁρθοδοξίας... τῶν *οἰκουμενιστικῶν του ἀνοιγμάτων!*

Εἶναι γνωστὴ πλέον ἡ μέθοδος τῆς *Νέας Ἐποχῆς* καὶ τῆς διαλεκτικῆς τῆς μετανεωτερικότητας, ἡ ὁποία, μέθοδος, μὲ ἐργαλεῖο τὴν **διγλωσσία**, ἀναιρεῖ μία δοκιμασμένη ἀλήθεια, ἀφοῦ προηγουμένως τὴν ἐπικαλεσθεῖ καὶ τὴν τονίσει ὡς ἐπιχείρημα μιᾶς συγκεκριμένης θέσεως, γιὰ νὰ τὴν ἀκυρώσει στὴν συνέχεια μὲ τὴν «ἀλήθεια» ποὺ ἐκείνη θέλει νὰ *σερβίρει!*

Ὅλοι οἱ *Οἰκουμενιστές*, κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ θεολόγοι, ἐκθέτουν τὶς ἀνορθόδοξες θεωρίες τους «πλουμισμένες» μὲ τοὺς ὄρους *Πατερικὴ Θεολογία, Ὁρθόδοξη Παράδοση* καὶ *Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία!*

* * *

ΕΤΣΙ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν τελευταία σύναξη τοῦ *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.)* στὴν Γενεύη, ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος εἶπε κατὰ τὴν ἀντιφώνησή του (σὲ

ὅσα ὁ Γ. Γραμματέας τοῦ Π.Σ.Ε. Δρ. Σάμουελ Κομπία κατὰ τὴν προσφώνησίν του πρὸς αὐτὸν εἶπε), ὅτι:

«Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει σαφῆ καὶ ἐκπεφρασμένη συνείδηση τῆς δικῆς της ἀποστολῆς, γιὰ τὴ συνεπῆ ὑποστήριξη τοῦ οἰκουμενικοῦ διαλόγου, γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν, ὅπως ἔχει σαφῆ καὶ ἐκπεφρασμένη συνείδηση περὶ τῶν καθιερωμένων στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση Ἐκκλησιολογικῶν ὁρίων σὲ κάθε πρωτοβουλία θεολογικοῦ διαλόγου!»

Ἰσχυρίζεται, λοιπόν, ὁ Μακαριώτατος, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία (καὶ ἐπομένως καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος): *«ἔχει σαφῆ καὶ ἐκπεφρασμένη συνείδηση περὶ τῶν καθιερωμένων στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση Ἐκκλησιολογικῶν ὁρίων σὲ κάθε πρωτοβουλία θεολογικοῦ διαλόγου».*

Ἀλλά, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἄρα καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἔχουν ἤδη ἀποδεχθεῖ, βάσει τοῦ ἰσχύοντος *Καταστατικοῦ* τοῦ Π.Σ.Ε., τὸν χαρακτηρισμὸ ὡς «Ἐκκλησίας» κάθε προτεσταντικῆς ὁμάδος ἢ σωματείου.

Μία τέτοια, ὅμως, ἀναγνώριση βρίσκεται ἄραγε στὰ ὅρια τῶν **Ἐκκλησιολογικῶν ὁρίων** τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως; Ἀσφαλῶς ὄχι!

Ἀλλὰ τότε, ποῦ **μετατίθεται** ἡ πίστη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σύμφωνα μὲ τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, στὴν **Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ;**

Ἀσφαλῶς, στὸ περιθώριο τῶν *οἰκουμενιστικῶν ἀνοιγμάτων*, δηλαδὴ στὸ περιθώριο τῆς **ὀρθοδόξου αὐτοσυνειδησίας** ὅλων τῶν *Οἰκουμενιστῶν* τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Ἰδιαίτερα τοῦ κ. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος στὴν ἐν λόγω συνέντευξή του μὲ τὸν Γ. Γραμματέα τοῦ Π.Σ.Ε., ἀναφέρεται στὶς *«Ἐκκλησίες-μέλη τοῦ Π.Σ.Ε.»* ἢ στὶς *«Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες»* συλλήβδην!

* * *

ΚΑΙ συνεχίζει ὁ κ. Χριστόδουλος:

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὴ βούληση καὶ διαθέτει στοὺς κόλπους της τὶς ἀναγκαῖες

θεολογικὲς δυνάμεις, γιὰ νὰ συμβάλῃ, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, μὲ τὸ δικό της ἰδιαίτερο τρόπο στοὺς σκοποὺς αὐτοὺς (σ.σ. τοῦ Π.Σ.Ε), ἀλλὰ μὲ τὴν καθιερωμένη στὴν Ὁρθόδοξην Παράδοσιν καὶ Πράξιν συνέπεια μεταξὺ τῆς κανονικῆς ἀκριβείας καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας».

Θαυμάζει κανεὶς ἐδῶ τὴν ἀκρίβεια τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως τοῦ Μακαριωτάτου!

Βεβαιώνει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ συνεργασθεῖ μὲ τὸ Π.Σ.Ε. «ὅπως πάντοτε μὲ τὴν καθιερωμένη στὴν Ὁρθόδοξην Παράδοσιν καὶ πράξιν συνέπεια μεταξὺ τῆς κανονικῆς ἀκριβείας καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας»!

Ἀλλά, ὁ ὅρος **Οἰκονομία** εἶναι μονοσήμαντος στὸ ἐκκλησιαστικὸ λεξιλόγιο! Εἶναι ὅρος ἀποκλειστικῶς ποιμαντικὸς καὶ δὲν ἔχει σχέση μὲ θεολογικὲς-δογματικὲς μειοδοσίαις πρὸς τοὺς αἵρετικούς!

Ἡ **κατ' οἰκονομίαν θεολογία** δὲν εἶναι ὀρθόδοξην θεολογία, ἀλλὰ αἵρετικὸ κατασκεύασμα γιὰ οἰκουμενιστικὰ ἀνοίγματα!

Ὅπωςδήποτε, ἡ δῆθεν χρῆσις τοῦ ὅρου τῆς «κανονικῆς ἀκριβείας», μόνον ὡς «εὐσεβῆς» φαντασίωσις μπορεῖ νὰ ἐρμηνευθεῖ.

Ἀλήθεια ποιὸς ἐμπαίζει ποιόν;

* * *

ΕΠΕΙΤΑ, στὴν ἴδια συνέντευξιν, ὁ Μακαριώτατος δηλώνει (σ.σ. **κατ' οἰκονομίαν;**) ὅτι:

«Οἱ Χριστιανικὲς Ἐκκλησίαις ἔχουμε βαρῦτατο χρέος νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας χωρὶς μικροψυχίαις καὶ ἱστορικὲς ἀγκυλώσεις!»

Ὁ ὅρος **ἱστορικὴ ἀγκύλωση** ἢ γενικῶς **ἀγκύλωση** χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς οἰκουμενιστικοὺς ἐγκεφάλους γιὰ νὰ δηλωθεῖ ἡ ἀπαράδεκτα γι' αὐτοὺς προσκόλλησις καὶ πίστις στὴν ἱστορικὴ-Ἀποκαλυπτικὴ Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι, μὲ τὴν φράσιν «**ἱστορικὲς ἀγκυλώσεις**», ὁ Μακαριώτατος **ξηλώνει** τὶς ἱστορικὲς βάσεις τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, ἀρνεῖται δηλαδὴ τὸ κεφάλαιο τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος

τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, συμπορευόμενος μὲ τὸ στόχο τῆς *Νέας Ἐποχῆς*, τὴν ἐξουδετέρωση τῶν βάσεων τῶν παραδόσεων τῶν λαῶν!

Ἐξ ἄλλου, τὸ ἱστορικὸ παρελθὸν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πάντοτε, ὡς **«παρελθόν»**, ἀντιπαθητικὸ θεολογικὸ μέγεθος, ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς «ὀρθόδοξους» *Οἰκουμενιστές!*

* * *

ΤΕΛΟΣ, ἐπειδὴ ἡ λέξη **«ὄραμα»** εἶναι κι αὐτὴ μιὰ προσφιλῆς οἰκουμενιστικῆ-εἰκονιστικῆ προσδοκία τῶν «ἐσχάτων» ἢ καὶ ἄλλων *οἰκουμενιστικῶν στόχων*, ὁ Μακαριώτατος, εὐθυγραμμιζόμενος μὲ τὴν *οἰκουμενιστικὴν λογικὴν*, δηλώνει:

«Τὸ ὄραμα γιὰ τὴν ἐνότητα τοῦ ὁρατοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διατυπώνεται ἤδη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἰδρυτὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴν τελευταία Ἀρχιερατικὴ προσευχὴ σύμφωνα μὲ τὸν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, "ἵνα πάντες ἐν ὧσιν", ὅλοι δηλαδὴ νὰ γίνουμε ἓνα μὲ τὴν ἀποκεκαλυμμένη πίστη, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴ βιβλική μας παράδοση»!

Μὲ τὸ τελευταῖο αὐτὸ σκεπτικὸ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ κυρίως τὸ ἀκροτελεύτιο τμημὰ του: *«...ὅλοι δηλαδὴ νὰ γίνουμε ἓνα μὲ τὴν ἀποκεκαλυμμένη πίστη, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴ βιβλική μας παράδοση»*, ὁ Μακαριώτατος, μέσα σὲ ἓνα ἀκραῖο *οἰκουμενιστικὸ περιβάλλον*, κρατᾷ ἀποστάσεις ἀπὸ τὴν Πατερικὴ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, περιοριζόμενος στὴν **βιβλικὴ παράδοση** τῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι, χάριν τῆς προστασίας τοῦ *οἰκουμενιστικοῦ του προσωπείου*, στὸ περιβάλλον αὐτὸ ἐξισώνεται ὁμολογιακὰ (σ.σ. **κατ' οἰκονομίαν**) μὲ τὴν προτεσταντικὴ παράταξιν!

Ἀποσιωπᾷ καὶ ἄρα ἀρνεῖται δημοσίως τὴν πνευματικὴ-ὁμολογιακὴ βάση τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν Πατερικὴ Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον ἡ Πατερικὴ Θεολογία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀναδεικνύει καὶ στηρίζει τὴν Ὁρθοδοξία τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ!

Ἀρνεῖται ἐπομένως πάλι καὶ θυσιάζει τὴν Ὁρθοδοξία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸν βωμὸ τῆς *οἰκουμενιστικῆς λογικῆς*, ἡ ὁποία μέσφ τῆς «ἀγάπης» καὶ τῆς «συνεργασίας» τῶν «ἀδελ-

φῶν ἐκκλησιῶν», σὲ θέματα κοινωνικῆς προβληματικῆς, στοχεύει στὴν ἐνότητα πάντων τῶν χριστιανῶν!

* * *

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ, μὲ τὴν ἐνεργῆ παρουσία του στὴν τελευταία σύναξη τοῦ Π.Σ.Ε. στὴν Γενεύη, ἔδειξε πάλι τὴν γνωστὴ προβληματικὴ συμπεριφορὰ του ἀπέναντι στὴν Ὁρθοδοξία τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν ποικιλία τῶν θέσεων ποὺ ἀλλάζει κάθε φορά, ὅταν χρειάζεται νὰ διατυπώσει τὶς προσωπικὲς του ιδέες καὶ ἀντιλήψεις γιὰ τὶς ἐτερόδοξες-αἰρετικὲς «ἐκκλησίες» καὶ τὶς θρησκείες!

Στὸ *οἰκουμενιστικὸ περιβάλλον* θὰ ἐκφρασθεῖ ὡς ἔνθερμος Οἰκουμενιστής! Στὸ διαθρησκειακὸ χῶρο, ὡς ἐταῖρος διαθρησκειακῶν σχέσεων! Στὶς σχέσεις του μὲ τὸν Πάπα, μὲ τὸ πνεῦμα τῆς «ἀδελφῆς ἐκκλησίας»! Στὸν δικό του Ὁρθόδοξο χῶρο, ὡς ἀνυποχώρητος ὀρθόδοξος ἡγέτης, τηρητῆς τῶν πατρῶων παραδόσεων!

Ἔτσι, τὸ πρόβλημα τῆς ἀνορθόδοξης συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Χριστοδούλου παραμένει καὶ συνεχίζεται!

Οἱ μὲν πιστοί, κατὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ὁμολογοῦμε ἐνσυνείδητως τὴν Πίστη μας στὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, σεβόμενοι τὸ ἅγιο καὶ ἱερὸ Σύμβολο τῆς Πίστεώς μας, ὁ δὲ Μακαριώτατος ἐρωτοτροπεῖ μὲ ὅλες τὶς ἐτερόδοξες καὶ διαθρησκειακὲς τοποθετήσεις!

Ποῦ ὀδηγοῦμεθα; Ὁ Θεὸς γνωρίζει!

Ἀλλά, ἡ *ταλαίπωρη* Ὁρθοδοξία, ἀπὸ τὰ *οἰκουμενιστικὰ ἀνοίγματα* τοῦ κ. Χριστοδούλου, ἀνησυχεῖ!

Ἄνησυχεῖ καὶ περιμένει...!

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1651/14.7.2006, σελ. 1 καὶ 5. Ἐπιμέλ. ἡμετ.